

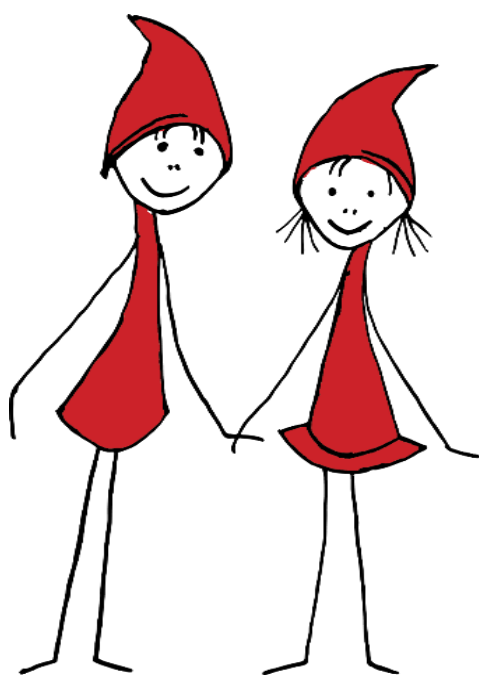

Wszystkie nasze dzieci zdolne są...

Szkolna droga do sukcesu

Szkoła Podstawowa nr107 im. Piotra Włostowica

Witamy

autor – Joanna Kondracka

W prezentacji wykorzystano materiały archiwalne z prywatnych zasobów pracowników SP107 oraz zamieszczonych w domenie publicznej w Internecie.

Wrocław, 2024r.

**Z okazji jubileuszu 60 -lecia
Szkoły Podstawowej Nr 107 im. Piotra Włostowica
we Wrocławiu**

**przedstawiamy Państwu,
szkolną drogę ucznia do sukcesu.**

**Od wielu lat rozwijamy zainteresowania
i uzdolnienia w różnych obszarach.**

**Wszystkie dzieci są zdolne i w tej książeczce udało
się zebrać niektóre działania oraz osiągnięcia
naszych wspaniałych uczniów:**

**literackie, historyczne, matematyczne
przyrodnicze, plastyczne oraz różne fotografie
małych arcydzieł wykonanych ręką dziecka.**

Zapraszamy do milej lektury.

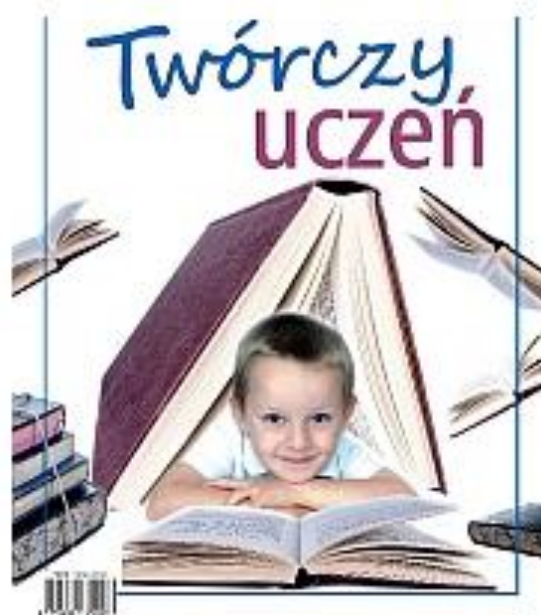
Dyrektor Szkoły- Dariusz Cichy

*Dziękujemy firmie p. Krzysztofa Kominka -Składnicy Wyrobów Hutniczych
i Innych sp. z.o.o. Wrocław za wsparcie finansowe.*

Twórczość uczniów klas I-III

DZIEŃ BOCIANA

KONKURSY-ZAKŁADKA EKOLOGICZNA

CZYTELNICZE -spotkanie autorskie z Magdaleną Kumorek

W naszej szkole uczniowie rozwijają pasje nie tylko na lekcjach. Realizujemy różne projekty edukacyjne szkolne, międzyszkolne czy międzynarodowe, organizujemy konkursy: plastyczne, czytelnicze, przyrodnicze, ekologiczne, literackie, matematyczne, pokazy talentów, rozwijających zainteresowania, angażujemy się w akcje charytatywne, ucząc empatii i zaangażowania społecznego. Nauczyciele są autorami międzyszkolnych konkursów: Christmas Cards, Zakładka Ekologiczna czy Pożeracze Książek.

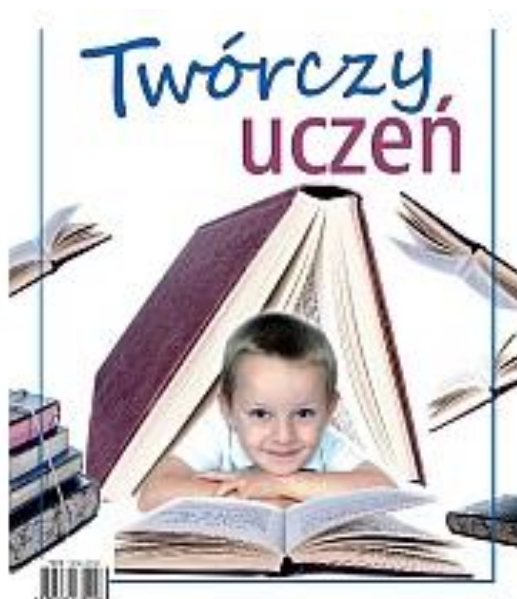

Twórcza świetlica

Twórczość uczniów klas IV-VIII

WYSZYWANKI MATEMATYCZNE

ORIGAMI

KONKURS PIĘKNEGO CZYTANIA RADIO WROCŁAW

SZKOLNE PROJEKTY I DZIAŁANIA

Odyseja Umysłu

Z ekologią za pan brat

Akcje – Czytasz, czytam...

Turnieje polonistyczno-historyczne- -3 Maja

*Turnieje gier logicznych-
Scrabble*

*Komiks historyczny-
Ogólnopolski Konkurs*

*Samorząd
Szkolny*

konkursy językowe

Promocja zdrowia

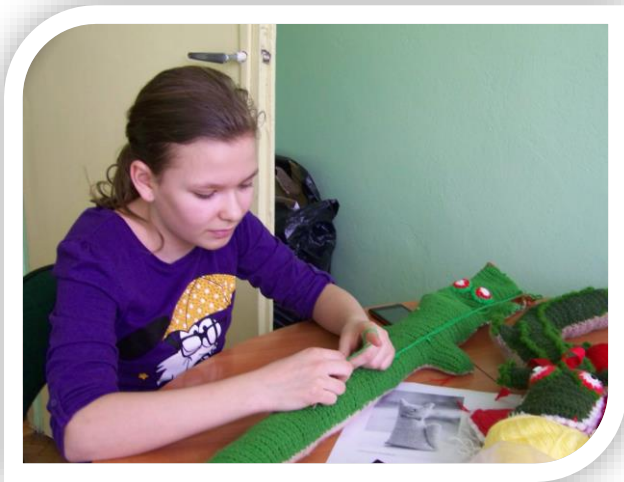

*Kropla dla Afryki- akcja charytatywna
wolontariat szkolny*

Kółko robótek ręcznych

„Oczko
w prawo,
oczko w lewo”

Beata Wiśniewska -bibliotekarka - autorka kółka

REALIZUJEMY CIEKAWY PROJEKTY EDUKACYJNE

Radosna Parada Niepodległości

Edukacja w miejscach pamięci

Innowacja pedagogiczna- Trampolina
 Aktywizacja myślenia krytycznego

- Cele szczegółowe - Jak radzić sobie w natoku informacji i podejmować lepsze dla siebie decyzje.
- Jak świadomie przełączać się z myślenia automatycznego na myślenie aktywne. Wdrożenie uczniów do techniki i myślenia krytycznego.
- Korzyści dla ucznia: zdobywanie wiedzy i umiejętności, nabywanie umiejętności komunikacyjnych czy umiejętności przydatnych w życiu dorosłym, nauka pracy grupowej i twórczego rozwiązywania problemów, planowanie pracy własnej, nauka wystąpienia publicznego i prezentacji pracy własnej, kształtowanie poczucia odpowiedzialności.

Wzrosty: 2020-2021

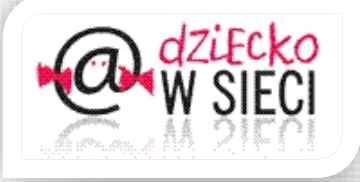
Autorka innowacji Agata Wodzińska

Cały Wrocław Czyta- Pożeracze Książek- autorski konkurs-D. Bugajska i B. Wiśniewska

Komiks historyczny- Cud nad Wisłą

Wycieczki rowerowe

Projekty ekologiczne

Akcje wolontariatu

Wrocławskie krasnale

Międzyszkolne Mecze Matematyczne

Konkurs Krasomówczy

Dzień Patrona- zbieramy myto

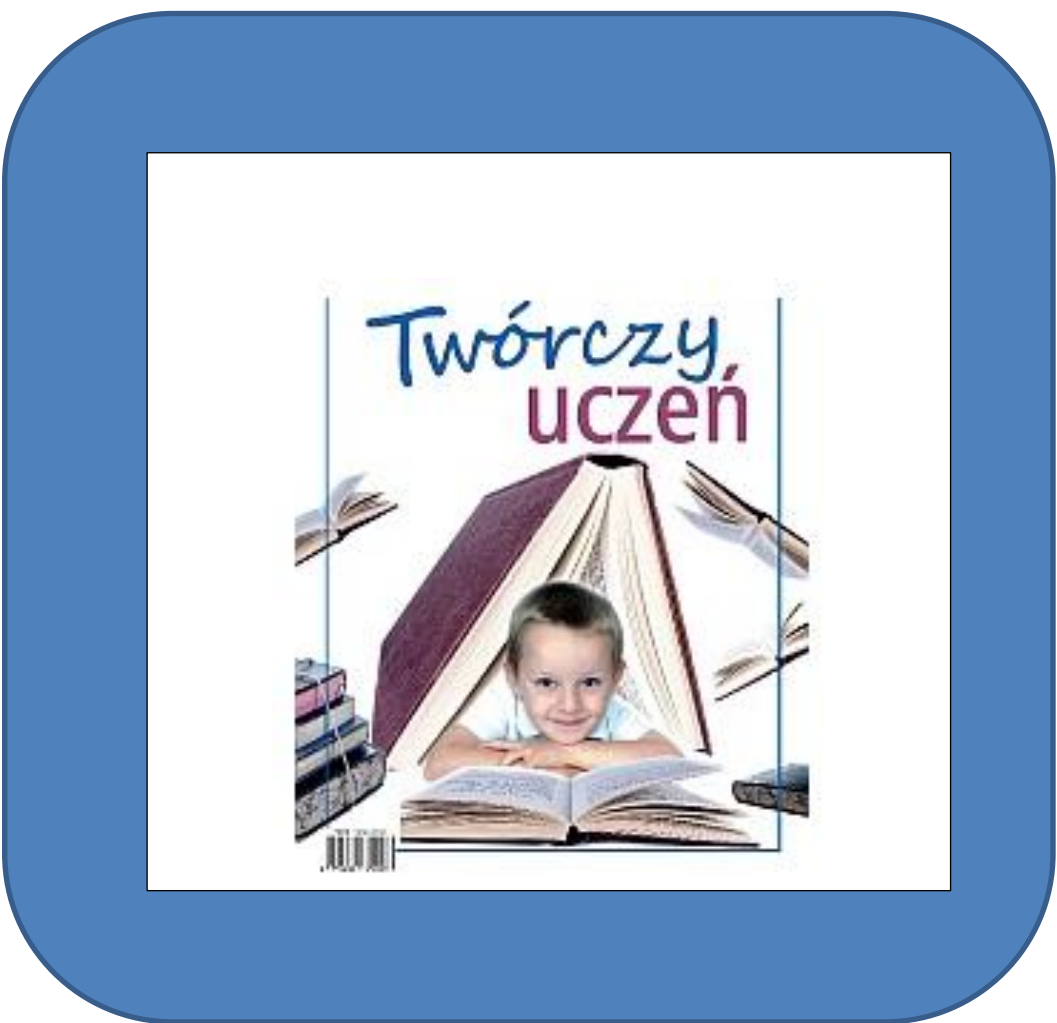
Szkoła Równego Traktowania

Sposób na lekturę

Tydzień Szczęścia w Szkole 2023

klas IV-VIII

Wojownik Ołbina

Dawno, dawno temu na świecie było bardzo dużo zła. Kraj nasz pogrążony był w wojnach. Ziemia leżała odłogiem i nie rodziła plonów. W tym też czasie w niewielkim księstwie, którego stolicą był Wrocław, przyszedł na świat Piotr Włostowic. Piotr był dzieckiem długo wyczekiwany, ponieważ po śmierci władcy miał objąć tron i rządzić krajem. Na chrzest Piotra przybyły trzy wróżki. Pierwsza dała mu w darze odwagę i mądrość, druga wiarę i uczciwość, a trzecia miecz i zbroję. A ojciec rzekł:

- Pamiętaj synu, żebyś dobrze korzystał ze złożonych ci darów.

Mijały lata. Piotr wyrósł na mądrego, odważnego młodzieńca. Wreszcie nadszedł czas, gdy ojciec powiedział:

-Synu, księstwo nasze upada, ludność przymiera głodem. Tu nie ma przyszłości. Idź i szukaj nowej ojczyzny.

-Nie ojciec!- rzekł Piotr.

- Nie będę szukał nowego królestwa. Tu jest moje miasto Wrocław i zdobędę je.

-Nie dasz sobie sam rady -odrzekł ojciec.

-Ojciec, zobaczysz, wszystko się jeszcze zmieni. Wczoraj, idąc brzegiem Odry, ujrzałem zielony migocący diament. Chciałem iść dalej, ale on zawołał:

-Weź mnie!!!, weź mnie!!!, weź mnie!!!

Wziąłem do ręki diament, a ten, w sposób dla mnie nieznan, zamienił się w postać krasnala.

-Na co mi to cudo? –pomyślałem i położyłem krasnala na brzegu Odry. Potrzeba mi ludzi do walki o moje miasto.

-Weź mnie!!! Odezwał się znowu głos z nad Odry.

-Dobrze, ale musisz mi coś przyrzec.

-Co tylko zechcesz.

-Pomożesz mi odzyskać moje miasto, a będziesz pilnował tam ładu i porządku. W zamian za okazaną pomoc pozwolę ci zatrzymać moją zbroję i miecz.

Po wielu wojnach udało się Piotrowi Włostowicowi odzyskać Wrocław i nad brzegiem Odry – na Ołbinie stworzyć opactwo. Wiele trudu i ciężkiej pracy włożył nasz bohater w tworzenie Ołbina, w końcu Piotr oznajmił:

-Krasnalu, mianuję cię strażnikiem Ołbina i opiekunem Wrocławia. Niestety, moje losy się kończą i muszę już odejść. Krasnal chciał podziękować, ale Piotr Włostowic rozpląnął się we mgle.

Dziś Ołbin jest jedną z wielu wrocławskich dzielnic. Na jednej z jego ulic, pięćdziesiąt lat temu powstała Szkoła Podstawowa nr 107. I nie byłoby w tym nic nadzwyczajnego, gdyby nie fakt, że w 2004 roku nasza szkoła przyjęła imię Piotra Włostowica. Bardzo chcieliśmy, aby strażnikiem naszej szkoły stał się wojownik Piotra Włostowica i tak się stało! W roku 2008 zamieszkał w szkole krasnal. Dzieci pomyślały, że krasnal pochodzi z Ołbina i nazwały go Ołbiniuszem. Skrzat zadomowił się w holu szkoły, gdzie stoi z mieczem w prawej ręce i z tarczą na ramieniu. Po paru dniach krasnal zaprzyjaźnił się z czterema chłopcami: Olkiem, Michałem, Dawidem i Oskarem. Umówiliśmy się, że codziennie na długiej przerwie będziemy rozgrywać mecz piłkarski, a Ołbiniusz będzie naszym sędzią. Ołbiniusz po przerwie idzie na lekcje języka polskiego i historii, gdzie opowiada nam o czasach, w których żył Piotr Włostowic. Rozczuła się wtedy i co bardziej spostrzegawczy uczniowie mogą zobaczyć w jego oczach kręcące się łzy.

Wieczorem, gdy ucichną ostatnie kroki na korytarzu, bierze swój miecz i stukając nim o podłogę obchodzi wszystkie korytarze i klasy. Gdy wszystko jest w porządku, zachodzi czasem do sali numer 36, w której bawi się z dwoma myszokoczkami. Niekiedy udaje mu się tam zasnąć i rano nie znajdujemy go w szkolnym holu. Ale gdy tylko zabrzmie pierwszy dzwonek, Ołbiniusz przenika przez ściany na swój posterunek. Mimo groźnego wyglądu dzieciaki go uwielbiają, zawsze ma dla nich dobre słowo, ale gdy ktoś mu podpadnie, to kary nie uniknie. Piotr Włostowic stworzył Ołbin, który przetrwał do dziś i trwać będzie nadal. A jak długo w Szkole Podstawowej nr 107 będą uczniowie, tak długo będzie tam też strażnik Ołbiniusz stojący na straży ładu i porządku w naszej szkole.

Anioły

Anioły są stale wesołe,
Ciągłe pomagają.
Oraz bez ustanku
Wesoły uśmiech mają.

Często możesz je spotkać
Kiedy za oknem ponuro.
A gdy jest im zimno
Owijają się chmurą.

Anioły są armią Boga,
Która miłością wygrywa.
Pomaga ludziom w potrzebie,
Z którymi diabeł pogrywa.

Anioły są także w Afryce,
Ratują ludziom życie.
Gdy susza zsyłają deszcz.
Z nimi na świecie weselej jest.

Wiersz nagrodzony

W Międzyszkolnym Konkursie Poetyckim „Niebiańscy Przyjaciele: Anioły”

III miejsce: Izabela Minowska 5b – 2013/2014

Michał Szczerba, kl. IV c

KRASNAL OŁBINIUSZ

Dawno temu w pewnej szkole we Wrocławiu, żył sobie krasnal Ołbiniusz.

Krasnal pomagał dzieciom się uczyć. Jankowi pomagał w ortografii z „rz” i „ż”, Mariuszowi z „ó” i „u”, Idzie z projektem z przyrody i innym uczniom też. Ołbiniusz często w wolnym czasie organizował gry i zabawy. Dzieci bardzo lubiły Ołbiniusza.

Pewnego dnia Ołbiniusz udał się na zasłużone wakacje. Wówczas do szkoły zawitał krasnal Gienio. Był to zły i niegrzeczny krasnal. Przeszkadzał dzieciom w lekcjach i namawiał do złych uczynków. Na początku uczniowie go nie słuchali, gdyż zależało im na dobrych ocenach na półroczu, ale z biegiem czasu ulegli namowom Gienia. Biegali na przerwach, zabierali sobie kanapki i przeszkadzali na lekcjach. Tylko trójka dzieci pamiętało o nowych zasadach ustanowionych przez Ołbiniusza i tylko oni ich przestrzegali: Kuba, Sandra i Pawełek. Tylko oni byli nadal grzeczni i uprzejmi.

Kiedy Ołbiniusz wrócił z wakacji i zobaczył jak dzieci były niegrzeczne, krzyknął gniewnym głosem „CO TU SIĘ DZIEJE ?! CO TO ZNACZY?!” Sandra, Pawełek i Kuba opowiedzieli mu jaki wpływ ma na uczniów krasnal Gienio i jak namawia ich do złych uczynków. Ołbiniusz się bardzo zdenerwował. Wiedział, że jeżeli dzieci nadal będą słuchać Gienia to nie będą mieć pozytywnych ocen, a może nawet nie uzyskają promocji do następnej klasy. Gdy dzieci były na lekcjach, Ołbiniusz zwabił Gienia do jednego z boksów w szatni. Tam używając swoich magicznych mocy, zmienił Gienia w wielką świecącą kulę. Otworzył okno i wielkiej procy wystrzelił go wysoko, wysoko w niebo. Teraz Gienio jest jedną z wielu gwiazd na niebie. Świeci mocno i jasno. Trzeba tylko uważać, bo patrząc zbyt długo na gwiazdę Gienia można ponownie stać się krnąbrnym i niegrzecznym dzieckiem.

Baśń o zanieczyszczonym powietrzu, smutnym smoku i Janku, który wszystko naprawił.

Dawno, dawno temu, w małej osadzie ludzie żyli spokojnie i w przyjaźni. Byli w zgodzie z naturą. Uprawiali rośliny i hodowali zwierzęta. Pewnego razu zaczęły dziać się dziwne rzeczy. Ludzie częściej chorowali i mieli gorsze samopoczucie, byli smutni i przygnębieni. Rośliny przestały rosnąć, a w powietrzu było dużo szarych pyłów i dymów, wydobywających się z wysokich gór, do których nikt nie znał drogi. Niepokoiło to mieszkańców, bo zbliżały się zbiory, a wszystko wskazywało na to, że będą marne. Zimą może zabraknąć jedzenia, martwili się ludzie.

W tej sytuacji burmistrz miasta wydał oświadczenie i dla zbawcy wyznaczył nagrodę: „Kto sprawi, że rośliny znów zaczną rosnąć, i że powietrze czyste będzie, ten od mieszkańców miasta wielką wdzięczność otrzyma”. Wielu śmiazków próbowało, choćby znaleźć przyczynę, ale nikomu to się nie udało. Pewnego razu chłopak o imieniu Janek udał się na tamtą dziwną górę. Szukał ścieżki, aż natknął się na napis: „Idź na południe, aż dojdiesz do starego dębu. Ścieżka jest po lewej. Nie zważaj na nic, ani na nikogo. Na szczycie góry w jaskini mieszka smok – przyczyna problemów waszych. Odwagą się wykaż i go pokonaj”. Janek przeczytał to, a potem napis znikł. Ruszył dalej. Po drodze usłyszał głosy, obiecujące władzę i bogactwo – wystarczyło tylko zejść. Chłopiec słuchał przestrogi i szedł dalej. Głosy ciągle go namawiały, ale Janek w końcu wszedł na szczyt jednej z gór. Zobaczył wtedy smoka, dymiącego i zatrującego powietrze. Wystraszył się go. Gdy smok zauważył chłopca, przemówił:

- Nie bój się mnie. Odleczę wtedy, kiedy zdobędziesz dla mnie skarb – skrzynię z groty, która znajduje się niedaleko – to mówiąc wskazał sąsiednią górę – Dojdiesz na nią tą ścieżką. Nie bierz stamtąd nic dla siebie. Nawet nie otwieraj skrzyni – ostrzegł.

Janek poszedł dalej. Nie rozumiał, dlaczego smok potrzebuje jego pomocy. Odpowiedź na to pytanie dostał później. Jaskinia była mniejsza niż się wydawało. Ledwo do niej wszedł, więc smok nie zmieściłby się w środku – zastanawiał się. Wewnątrz zobaczył dużo diamentów i drogocennych kamieni. Chciał niektóre wziąć ze sobą. Powstrzymał się, bo najważniejsze było dla niego miasteczko. Dopiero, gdy przeszedł część trasy, to sufit zaczął się podwyższać, aż dotarł do większej sali, w środku której znajdowała się piękna, rzeźbiona skrzynia. Dźwignął ją i z trudem wyszedł z groty. Była bardzo ciężka. Słyszał głosy, tak, jak poprzednio. Tym razem chciały, żeby Janek otworzył starą skrzynię. Był bardzo ciekawy, co jest w środku. Co to może być, cenniejsze od innych rzeczy w jaskini? Kusiło go, żeby rzeczywiście otworzyć. Jednak opanował się. „Dla osady”- pomyślał. Droga się dłużyła coraz bardziej i bardziej. Głosy namawiały. I w końcu doszedł do smoka.

- Dobrze. Oto najcenniejsza rzecz z jaskini - smok otworzył kufer. Był tam drugi smok, który po wyjściu się powiększył - skarbem największym jest przyjaźń. Oddanie. I wytrwałość. Zły czarnoksiężnik uwięził tam mego przyjaciela, a te głosy są też przez niego wytworzone. Miały odstraszać stąd wszystkich, którzy chcieli mi pomóc. Dymiełem i zatruiłem powietrze, bo byłem ogromnie smutny. Już oczyszczę ci powietrze, powiedział radośnie.

Chuchnął i powietrze było czyste. Smoki odleciały szczęśliwe, że znowu są razem. Bohater Janek znalazł się w osadzie. Wszyscy wiwatowali na jego cześć. Dostał nagrodę od burmistrza, za którą kupił dom z gospodarstwem. Od tego czasu rośliny wyrosły wyższe niż wcześniej, cała przyroda tętniła życiem. Wszyscy mieszkańcy żyli szczęśliwie, a powietrze było czyste.

Plan szczupaka

W Wiśle pewien szczupak pływał
przed wędkarzami się ukrywał
Jest drapieżca z niego wielki.
Dzielny sum jest przy nim miękki !

Gdybał: co by to było, gdyby...
przekąsił swych przyjaciół - ryby.
Więc na imprezę wszystkich zaprosił,
Szczupak się zdziwił, bo... nikt się nie zgłosił

wiersz nagrodzony w konkursie:

Ogólnopolski konkurs ekologiczny „Pan Karp zarybia Wisłę” /wyróżnienie w części poetyckiej : Natalia Kosyl 5a -2016/2017/

Weronika Krajewska, kl. VI b

Komputerku powiedz przecie...

W pewnym dużym mieście żyła 17-letnia piękna dziewczyna, która miała włosy czarne jak smoła, a cerę białą jak śnieg, dlatego nazywała się Śnieżka. Wychowywała ją macocha, ponieważ jej rodzice dawno zginęli, mama z powodu komplikacji przy porodzie, a tata rok temu w wypadku samochodowym.

Macocha Śnieżki była dobra tylko wtedy, gdy stała przed kamerami. Była sławną prezenterką w telewizji, ale gdy światła na scenie gasły, stawała się okropną dla Śnieżki i egoistyczną osobą, nie myślała o niczym tylko swojej sławie. Każdą wolną chwilę spędzała przed komputerem mówiąc:

-Komputerku powiedz przecie, kto ma najwięcej like-ów w necie?-

-Ty moja Pani.-odpowiadał komputer.

Wtedy macocha czuła się doceniona. Odchodziła od biurka promieniejąc szczęściem, ale gdy tylko zobaczyła Śnieżkę zmieniała się:

-Zrobiłabyś coś ze sobą- mówiła -Przestań chodzić w tych powyciąganych bluzach, ubierz inne buty, a nie te trampki, wstyd mi przynosisz, zdejmij te okulary!- i tak każdego dnia.

Pewnego razu gdy macocha szykowała się do telewizji, postanowiła zajrzeć do swojego komputera:

-Komputerku powiedz przecie kto ma najwięcej like-ów w necie?- zaszczebotała i z uśmiechem czekała na odpowiedź.

-Tyś moja Pani jest sławna i piękna, ale Śnieżka ma więcej like-ów od Ciebie- odpowiedział komputer.

Mina macochy powoli zaczęła się zmieniać, aż wykrzywił ją dziwny grymas, zamurowało ją. Po paru sekundach dopiero wydała z siebie dźwięki:

-Ccco...co...co?...ŚNIEŻKA!!!- wrzasnęła.

Dziewczyna natychmiast się zjawiła:

-Tak, słucham?- zapytała lekko zmartwiona.

-Co to ma znaczyć?!- macocha wskazała palcem na ekran komputera.

-Ja...ja...ja tak niespecjalnie...-Śnieżka się tłumaczyła, ale macocha nie dała jej dokończyć:

-Ty, Ty, Ty. Sługa!- krzyknęła.

-Tak Pani?- powiedział jeden z służących.

-Wywieść ją na wieś, bez Internetu, na znak przywieź mi jej komórkę.- mówiła groźnie macocha.

-Ale...- chciał coś powiedzieć sługa, lecz zawahał się widząc ostre spojrzenie swojej szefowej -dobrze Pani, tak się stanie -powiedział w końcu.

Macocha posłała mu krótki sztuczny uśmiech po czym odwróciła się na pięcie i wyszła.

-I co ja mam z tobą zrobić?- zmartwiony mężczyzna zwrócił się do Śnieżki.

-Nie słyszałeś?- gorzko odpowiedziała dziewczyna.

-Ale nie mogę Cię tak zostawić.

-Chyba musisz...

-Wiem! Dam Ci moją komórkę i router, a twoją przyniosę z powrotem!

-Świetny pomysł!- wykrzyknęła Śnieżka.

-Idź się spakuj, musimy zaraz jechać.- powiedział sługa, a Śnieżka pobiegła do pokoju.

Dwie godziny później byli już w małej wiosce, gdzie wszystko było pozabijane deskami, Śnieżce wydawało się, że jest na końcu świata. Na końcu wioski stał mały domek, w którym Śnieżka miała zamieszkać:

-Naprawdę muszę tu zostać...?- zapytała dziewczyna, choć znała odpowiedź.

-Niestety, tak-odpowiedział mężczyzna.

Śnieżka ze zmartwioną miną zapukała do środka:

-Jest tam kto?- zapytała nieśmiało.

-Tak, słucham panienkę?- otworzył bardzo niski mężczyzna sięgający dziewczynie do pasa.

-Czy...czy ja mogłabym u was chwilę pomieszkać?- zapytała zdezorientowana wzrostem mężczyzny.

-Może z nami mieszkać?!- krzyknął karzeł w głąb domu, wtedy wyszło jeszcze sześciu niskich mężczyzn wyglądających identycznie.

-Chyba może, a umie gotować, a pracować, a sprzątać, prasować?- mówili jeden przez drugiego- naradaaaa!- krzyknął jeden z nich. Szeptali między sobą jakiś czas, ale pozwolili Śnieżce zostać, dziewczyna była bardzo szczęśliwa i w tym momencie zobaczyła jak jej sługa odjeżdża, pomachała mu i weszła do domu.

Po miesiącu mieszkania u "krasnoludków", jak Śnieżka ich nazywała, pod cichą chatę zajechał Mercedes, wysiadł z niego ten sam służący, który przywiózł dziewczynę do karłów:

-Śnieżko, musisz stąd uciekać twoja macocha zobaczyła, że jesteś aktywna na Facebook-u. Użyła GPS-a, aby Cię znaleźć zaraz tu będzie. Uciekaj!- powiedział jednym tchem i odjechał. Zaraz potem pod dom podeszła staruszka:

-Witaj panienko- powiedziała -wyglądasz na zmarnowaną, mam coś dla Ciebie- i wyjęła z plecaka biały futerał na telefon ze znaczkiem czerwonego, nadgryzionego jabłka, logiem firmy Apple.

-Dziękuję, jest piękny- wyszeptała Śnieżka.

-To drobiazg- powiedziała staruszka i odeszła. Śnieżka zapominając o przestrodze pobiegła do domu aby założyć futerał, kiedy tylko usłyszała kliknięcie, oznaczające, że etui pasuje na ekranie pojawił się komunikat: "Twoje konto na Facebook-u jest zablokowane". Dziewczyna zorientowała się, że staruszką była jej macocha w przebraniu i zemdląca ze strachu.

Gdy karły ją zobaczyły, wyniosły na dwór, gdyż uznały, że świeże powietrze dobrze jej zrobi, ale nic z tego, dziewczyna nadal się nie poruszała. Na szczęście przechodził tamtędy młody informatyk:

-Co się stało tej dziewczynie?- zapytał.

-Popsuł jej się telefon - odpowiedział jeden z "krasnoludków".

-Umiesz go naprawić?- zapytał karzeł i podał mu telefon.

-Jasne, że umiem.- powiedział informatyk. Majstrował coś przy komórce: -Gotowe! powiedział i oddał telefon. W tym momencie obudziła się Śnieżka, zobaczyła, że jej telefon działa i się uśmiechnęła:

-Dziękuję- powiedziała -moja macocha dała mi tego wirusa.

-Którego zaraz jej odeślemy- powiedział z uśmiechem chłopak -I...gotowe twoja macocha dostała swojego wirusa.

-Dziękuję za wszystko- powiedziała Śnieżka do informatyka, który z czasem został jej mężem.

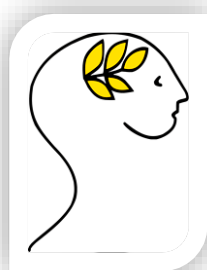

Nasze osiągnięcia

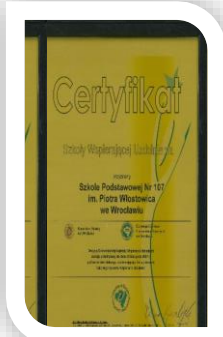
Szkolny Nobel 2017

Antoni Buraczewski uczeń kl.VI

Sukcesy

SUKCESY UCZNIÓW

Nagroda SuperSowa nauczyciel-Anna Broda

Zdobywamy sukcesy Paryżu i Lozannie z matematyki

Antek Buraczewski i Daria Dziedzic –laureaci Międzynarodowego Konkursu Gier Matematycznych i Logicznych w Paryżu i Lozannie

Nasi stypendyści

- **Wrocławski Program Wspierania Uzdolnionych – PROMOVERE TALENTA**
- 2021/2022 -Adam Gajdzis, Nikodem Pyra, Daria Dziedzic, Zuzanna Buraczewska
- 2020/2021 -Nadia Wincior , Klara Bartkowska
- 2019/2020 - Zuzanna Buraczewska, Zuzanna Wąs i Maciej Wojtas
- 2018/2019 - Daria Dziedzic, Sandra Łuczak, Maciej Chyla, Antoni Buraczewski
- **Stypendium Ministra Edukacji Narodowej**
- 2017/2018 -Antoni Buraczewski
- 2018/2019 -Antoni Buraczewski
- 2022/2023- Daria Dziedzic i Zuzanna Buraczewska
- 2023/2024 Anna Dulas
- **Stypendium Prezydenta Miasta Wrocławia- Uczniowski Program Stypendialny**
- 2016/2017 – Szkolny Nobel - Antoni Buraczewski

Stypendium za rok szkolny 2021/2022 za oceny celujące i szczególne osiągnięcia otrzymali: Adam Gajdzis z klasy 5a i Nikodem Pyra z klasy 6b- talent muzyczny
Stypendium za uzyskanie tytułu laureata ogólnopolskiej olimpiady przedmiotowej otrzymały uczennice klasy 8b: Daria Dziedzic (olimpiada historyczna) i Zuzanna Buraczewska (olimpiada matematyczna).

Laureaci Dolnośląskiego Konkursu zDolny Ślāzaczek i Ślāzak

*Zuzanna Sikorska – 2014r. - nauczyciel-język polski -
Agata Wodzińska, matematyka- Sławomir Kosiński*

*zDolne Ślāzaczki 2013- Karolina Kalinowska, Paulina Pilat
język polski-Joanna Kondracka, matematyka-Alina Krzykawiak*

Daria Dziedzic- stypendium MEN-2022r.

*Izabela Minowska-laureatka 2015r.
język polski Dorota Bugajska, matematyka Sławomir Kosiński*

Antoni Buraczewski- trzykrotny laureat z matematyki oraz dwukrotny finalista i laureat z języka polskiego- Nauczyciele: Joanna Kondracka, matematyka- Alina Krzykawiak 2017

Daria Dzedzic podwójna laureatka- język polski i historia nauczyciele- Joanna Kondracka i Łukasz Migniewicz Maciej Chyla- laureat z języka polskiego- nauczyciele 2015- Joanna Kondracka, finalista z fizyki- Sylwia Banaś -2022r .

zDolny Słazak-2023r.

Daria Dzedzic- potrójna laureatka -język polski, historia i matematyka nauczyciele Joanna Kondracka, Alina Krzykawiak, Łuksza Migniewicz, podwójna finalistka- geografia i biologia – nauczyciele- Anna Broda, Beata Czeszek

Zuzanna Buraczewska-podwójna laureatka-Język polski i matematyka, nauczyciele Joanna Kondracka, Alina Krzykawiak

Anna Dulas-- laureatka z historii- nauczyciel- Łukasz Migniewicz

Ania Dulas – laureatka z historii 2024- nauczyciel- Łukasz Migniewicz

laureaci ogólnopolskich olimpiad

I.p.	Imię i nazwisko	klasa	rok	tytuł	Nauczyciel uczący
1.	Antoni Buraczewski	VI	2016/2017	Laureat Olimpiady Matematycznej Juniorów	Matematyka- Alina Krzykawiak
2.	Antoni Buraczewski	VII	2017/2018	Laureat Olimpiady Matematycznej Juniorów Finalista- Olimpiady Matematycznej dla Licealistów	Matematyka- Alina Krzykawiak
3.	Antoni Buraczewski	VIII	2018/2019	Laureat Olimpiady Matematycznej Juniorów laureat- Olimpiady Matematycznej dla Licealistów	Matematyka- Alina Krzykawiak
4.	Zuzanna Wąs	VIII	2022/2023	Półfinalistka – Ogólnopolskiej Olimpiady Polonistycznej	Język polski- Joanna Kondracka
5.	Zuzanna Buraczewska	VIII	2021/2022	Laureat Olimpiady Matematycznej Juniorów	Matematyka- Alina Krzykawiak
6.	Daria Dzedzic	VII	2021/2022	Laureat Olimpiady Historycznej	Historia- Łukasz Migniewicz
7.	Daria Dzedzic	VIII	2022/2023	Laureat Olimpiady Historycznej	Historia- Łukasz Migniewicz
8.	Anna Dulas	VIII	2023/2024	Laureat Olimpiady Historycznej	Historia- Łukasz Migniewicz

Na zakończenie warto dodać, że wielu wspaniałych uczniów zostało absolwentami szkoły, dzisiaj wykonują różne zawody i są naszą dumą. Przez lata placówka oświatowa przechodziła różne przemiany, ale zawsze najważniejszy był uczeń, któremu stworzyliśmy możliwość rozwijania zainteresowań czy talentów. Szkoła zdobyła liczne prestiżowe wyróżnienia, nagrody, certyfikaty, a od 2004r. jesteśmy *Szkołą Wspierającą Uzdolnienia*.

Duże zaangażowanie całego grona pedagogicznego sprzyja realizacji ciekawych i twórczych programów czy projektów edukacyjnych: *Zielono mi, Bezpieczny Sieciak, Cały Wrocław Czyta, Szkoła Promująca Turystykę, Szkoła Promująca Zdrowie, e-Twinning, Miasto Pokoleń, Dziesięć Dekad Niepodległości, Interdyscyplinarna siódemka, Matematyczne Eksperymenty, Szkoła w Mieście, Trampolina, Lekcje Twórczości, Mediacje Rówieśnicze, Edukacja w Miejscach Pamięci, Szkoła Równego Traktowania, Wolontariat i wiele innych*, a efektem są sukcesy naszych uczniów.

Od lat współpracujemy z różnymi partnerami: z Dolnośląskim Kuratorium Oświaty, Urzędem Miejskim Wrocławia, Uniwersytetem Wrocławskim, Dolnośląskim Ośrodkiem Doskonalenia Nauczycieli, Wrocławskim Centrum Doskonalenia Nauczycieli, z Żółtym Parasolem, Radą Osiedla, Radą Rodziców, nie sposób wymienić wszystkie instytucje, którym należą się serdeczne podziękowania.

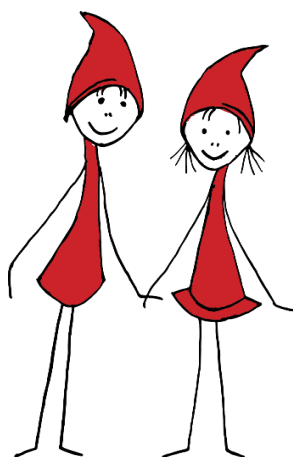
Z okazji Jubileuszu 60-lecia dziękuję całej społeczności szkolnej za zaangażowanie i twórczą pracę na rzecz naszych uczniów.

Dyrektor Szkoły – Dariusz Cichy

Do zobaczenia w naszej szkole

Szkoła Podstawowa nr 107 im. Piotra Włostowica

50-318 Wrocław ul. Bolesława Prusa 64 071/7985837 www.sp107wroclaw.pl

